NEYİNİ ÖZLÜYORSUN ŞU TAŞOVA'NIN ?

Yazan: **İdris Sayar** - 23 Şubat 2008

Bağrından doğup gurbete gittiğim ilk günleri hatırlıyorum. Ne kadar güzel bir belde olduğunu daha 13-14 yaşlarında iken anlamıştım. Ne yazık ki gitmem, ayrılmam gerekiyordu senden.

Acımasız hayat beni senin o şefkatli koynundan nasıl da koparıp almıştı.

Ayrılık saati gelip çatmıştı. Bütün hazırlıklar yapıldı. Samsun Caddesindeki Koyuncuoğlu Yazıhanesi'nden biletim alındı. Abimin eski bavulu yol benim arkadaşımdı artık.

Güzel Dayı'nın minibüsü Faravga'da ağır ağır ilerlerken içimde de fırtınalar kopuyordu adeta. Karmakarışık duygularla başbaşaydım. Yeni bir hayat ve geride bıraktıklarım arasında bocalayıp duruyordum. Ağlamamak için bir hayli direndim ama olmadı. Göz pınarlarıma söz geçiremedim. Süzülen gözyaşlarım, sana tepeden bir daha bakmamı engellemeye çalışıyordu. Hüzünlerin en koyusu çökmüştü çocuksu yüreğime.

Aradan kaç sene geçti, biliyor musun? Tam 33 sene. Dile kolay değil mi? Hasretlerin en büyüğüyle özlüyorum seni Taşova'm. Her gelişim bir vuslat sana.

Bunca senedir neler oldu neler… Köprülerin çoğaldı, yeni mahallelerin oldu, "yaşlı çınarların" boy boy kara toprağa devrildi, gencecik fidanlar büyüdü, ağalar değişti, sokakların otomobilden geçilmez oldu, koskoca Tekel kapandı, köylerin boşaldı, nüfusun çoğalacağına azaldı, devlet civekliğin o tarafa hastane bile yaptı, postacılar sırtlarında artık çantalar dolusu mektup taşımıyor, internet diye bir acayip şey çıktı Boğa Damı.

Nihayet stad oldu, İlaçcı Ahmet Emmi'min oğlu Hasan Hoca öğretmenlikten tekaüt (emekli) oldu, hapishane yıkıldı… Daha saymaya devam etsem; ne kağıt, ne kalem yeter …

"Neyini özlüyorsun şu Taşova'nın "deseler, inanın verecek cevabım yok. Belki de "Nesini özlemiyorum ki" desem daha doğru olacak… Çocukluğum, enek oynadığımız, çift kale maçlar yaptığımız tozlu-çamurlu yolları, yarım kalmış "gençlik aşkım", dostlarım, gök-çelikteki ramazan topu, öteçe, civeklik, kavaklık, Heriz Dağı, dene pazarı, Beyaz Hasan'ın kahvesi, Ömer Caba'nın yazlık-kışlık sinemaları vesaire, vesaire…

Beni bekliyorsun değil mi Taşovam,eskisi gibi? Köprübaşında. Kim bilir, dönüş ne zaman ve nasıl? Farkında mısın? İkimizde çok hem de çok değiştik.Ne ben eski ben'im, ne de sen eski sensin. Seni bilmem ama galiba değişmeyen tek şey "sana olan sevgim". Beni

unutmuş da olabilirsin. Ancak ben seni her zaman ki gibi uzaktan da olsa seveceğim, Taşovam .

"Platonik aşk" diyorlar ya öyle birşey, işte.

Gurbetteki ve sıladaki bütün Taşovalılar'a selam olsun.

Yorum Ekle

İdris Sayar